

סרטים קצרים על מורכבות החיים בירושלים

'From Man to Man, We Pass Like Strangers... - 23 דק'

ירושלים מאכלסת דמויות מגוונות מעולמות שונים, שנקודות המפגש ביניהם מעטות. המתחים והמורכבות של חיי העיר באים לידי ביטוי בסרט "מאדם לאדם אנו חולפים כזרים", באמצעות הצצה לחיי נוסעי הרכבת הקלה, החוצה את העיר. הסרט מזמן שיעור על סובלנות, על שונות, ועל המפגש בין חזון למציאות.

'Jerusalem ER - 17 דק'

הסרט מספר את סיפורו של חדר המיון בבית חולים הדסה הר הצופים הניצב לצד האוניברסיטה העברית מחד ומצידו השני הכפר הערבי עיסויה. זהו חדר מיון קטן ובו 22 מיטות למבוגרים ועוד 10 לילדים. אל המיטות האלה מגיעים מדי יום עשרות רבות של חולים, חלקם ממאה שערים בלבוש שחור ומגבעות, אחרים בכפיות וגלאביות מכפרי הסביבה, סטודנטים מהאוניברסיטה השכנה ועולים חדשים מהשיכונים המקיפים את העיר. מיקומו של חדר המיון בתווך בין האוכלוסייה הערבית לקהל הישראלי גורם לכך שהמציאות הפוליטית משפיעה ישירות על הפעילות היומיומית והלך הרוח הן של הצוות הרפואי שבו רופאים ואחיות יהודים וערבים משתתפים במאמץ האדיר להציל חיי אדם, להקל על סבל החולים ולהלחם על חייו של כל מי שמגיע לקבלת טיפול. חדר המיון הוא מקום שחייב להיות נקי מכול שיקול שאינו רפואי טהור – אבל הצוות והמטופלים כולם בני אנוש, בעיקר ברגעי חולשה וסכנה קיומית והמצב עלול להביא להתפרצות של תחושות מודחקות. הסרט משקף את הפער בין הצהרות ("אנחנו מטפלים בכל אדם ללא הבדל...") לבין מה שקורה בפועל, ובכך מהווה מיקרוקוסמוס למציאות באזור.

ד"ר רותי דרבסי-סטלניקוביץ (60) וד"ר שאדהן סלאמה (37), מנהלות את חדר המיון בבית החולים הדסה בהר הצופים. ד"ר סטלניקוביץ עלתה ארצה מצ'ילי ללא משפחתה בשל היותה ציונית ונרדפת במולדתה על דעותיה שנגדו לטעם שלטון הרודנות שם. היא סימה בהצלחה את בית הספר לרפואה ובחרה באחד המקצועות המרתקים והמתסכלים ביותר ברפואה – רפואת חירום בה על הרופא להתמודד עם ציבור רחב ביותר המגיע לקבלת טיפול וכן עם הצורך להגיע לאבחנה במהירות רבה. יחד איתה ד"ר סלאמה, רופאה ילידת הארץ, ערביה, דעתנית ובעלת גאווה לאומית ומקצועית. אלה הן שתי נשים חזקות החייבות להלך על חבל דק המתוח בגובה רב שכול נפילה ממנו תהא הרת אסון.

בית החולים משרת כאמור מגוון רחב של מטופלים. למרגלות בית החולים פרוס הכפר עיסויה. כיום הכפר מונה כ-20 אלף איש. כאשר בית החולים נחנך בשנת 1938 הכפר עדין לא היה קיים. כיום, חצר בית החולים מוקפת גדר גבוהה מאחר ובעת אירועים פוליטיים גם אם אינם מתרחשים בכפר עצמו, ההזדהות הלאומית מביאה לפרץ של אלימות גם כלפי בית החולים השכן המשרת את תושבי הכפר. הסרט בסגנון ווריאטי עוקב אחר המתרחש בחדר המיון ודרך נקודת המבט של ד"ר סטלניקוביץ וד"ר סלאמה מספר את סיפורי החולים השונים המגיעים למיון ויוצרים מפגש חברתי ועדתי שלעיתים קשה מנשוא. הקונפליקטים ולעומת זאת התמיכה והעזרה שנראית בין הצוות, החולים, ובני משפחותיהם, באים לידי ביטוי במפגשים, חיבורים, והתנגשויות שלא היו אפשריים במקום אחר. ומציינים תמונה המשקפת את המציאות היום.